

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **L. J.**, bytem N., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **žalovaný** či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 8.11.2012 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2012 č.j. X o *příspěvek na mobilitu a o nákladech řízení o kasační stížnosti žalovaného ze dne 3.9.2013 proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 25.7.2013 č.j. 16Ad 27/2013-38*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu ze dne 13.11.2012 žalobkyně napadla *rozhodnutí MPSV ze dne 18.9.2012 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), *zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen ÚP) č.j. X ze dne 10.7.2012*, jímž žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na mobilitu. Usnesením zdejšího soudu ze dne 16.11.2012 č.j. 17A 56/2012-10 byla tato věc postoupena dle § 7 odst. 5 s.ř.s. k vyřízení Městskému soudu v Praze jako místně a věcně příslušnému. (*K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*) V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když nebyl podrobněji zkoumán její zdravotní stav, neboť na jednání nebyla přizvána, takže si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení a nevzal v úvahu ani jeho zhoršení.

Pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4.2.2013 č.j. 1Ad 64/2012-14 byla věc postoupena zpět zdejšímu soudu, kde je nyní vedena *pod sp. zn. 16Ad 27/2013*, neboť dle § 7 odst. 3 s.ř.s. ve znění účinném od 26.11.2016 ve věcech dávek pro osoby se

zdravotním postižením je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje; žalobkyně má bydliště v Nejdku, tedy v obvodu zdejšího soudu, proto mu byla věc postoupena a doručena dne 6.3.2013.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 18.9.2012 č.j. X* popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobkyně dne 12.1.2012 u ÚP o příspěvek na mobilitu, kdy po vypracování záznamu dne 27.2.2012 o provedení sociálního šetření a doručení vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) dne 22.5.2012, rozhodl ÚP dne 10.7.2012 nepřiznat příspěvek na mobilitu dle výsledku posouzení zdravotního stavu. K odvolání žalobkyně žalovaný jako odvolací orgán vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či *komise*), který byl vypracován dne 20.8.2012 (*žalobkyně byla jednání komise přítomna*), dle něhož nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, proto bylo její odvolání zamítnuto a rozhodnutí ze dne 10.7.2012 bylo potvrzeno. Ze *zaslaného správního spisu* soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí ÚP i žalovaného plně odpovídají obsahu spisu.

Následně zdejší soud rozsudkem ze dne 25.7.2013 č.j. 16Ad 27/2013-38 vyhověl žalobě, když shledal, že *napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2012, jakož i jemu předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 10.7.2012, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, což způsobuje vady řízení a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.*

Žalovaná podala kasační stížnost datovanou 3.9.2013 proti rozsudku ze dne 25.7.2013 a uvedla mimo jiné, že zdejší soud podrobil činnost správních orgánů nadměrnému soudnímu formalismu, když dospěl k závěru, že posudek PK MPSV nebyl vypracován přesvědčivě.

Poté Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) rozsudkem č.j. 3 Ads 77/2013-22 ze dne 17.4.2014 zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 25.7.2013 č.j. 16 Ad 27/2013-38 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení mimo jiné s tím, že přítomnost posuzovaného na jednání posudkového orgánu není bezvýjimečným pravidlem, vždy však musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu. V nyní posuzované věci potom NSS považoval za rozhodující, že k odstranění příp. pochybností stran faktického zdravotního stavu žalobkyně byl v odvolacím řízení volen takový postup, kdy byla k jednání posudkové komise nejen přizvána, ale také osobně odborně lékařsky přešetřena, čímž tato výtka krajského soudu, která mířila k lékařskému posouzení v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně, pozbyla na významu. Podle názoru NSS se posudek PK MPSV srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy. Jak NSS zjistil z obsahu spisu, posudková komise se v rámci jednání také vyrovnala i s odvolacími námitkami žalobkyně ohledně používání dopravních prostředků, chůzi po nerovném povrchu a po schodech, schopnosti žalobkyně vstávat, usedat, stát a zaujímat různé polohy, a to se závěrem, že žalobkyně je schopna samostatně zmíněné úkony vykonat. S těmito námitkami se následně vypořádal i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Bez významu NSS neshledal ani skutečnost, že posudek náležitě ve svém závěru také výslovně reaguje na, a vyvrací, námitky žalobkyně, vznesené při jednání komise. Závěrem NSS zdůraznil, že považuje napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2012 za vydané v souladu se zákonem, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, náležitě odůvodněné a srozumitelné, proto byla kasační stížnost žalovaného posouzena jako důvodná, neboť krajský soud nesprávně vyhodnotil zjištěný skutkový stav a zavázal žalovaného nesprávným právním názorem, čímž se dopustil vady řízení, která měla za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Dále bylo

uvedeno, že v dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem NSS vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) a rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). NSS poznamenal, že soudní přezkoumání napadeného rozhodnutí se váže ke skutkovému stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je-li žalobkyně toho názoru, že po vydání napadeného rozhodnutí došlo k takovému vývoji v jejím zdravotním stavu (viz aktuální lékařská zpráva doložená k vyjádření ke kasační stížnosti), který odůvodňuje její posouzení jako stavu závažnějšího, může se znovu obrátit se žádostí o nové posouzení zcela aktuálního stavu svého zdravotního postižení a v důsledku takového příp. zjištění podat novou žádost o příspěvek na mobilitu. *Pro stručnost zdejší soud odkazuje na písemné vyhotovení předmětného rozsudku NSS, jelikož je znám všem účastníkům řízení, jimž byl doručen.*

Po doručení spisu zdejšímu soudu dne 23.5.2014 žalobkyně k výzvě soudu ze dne 26.5.2014 uvedla v podání ze dne 12.6.2014, že na své žalobě trvá, protože ÚP v Karlových Varech i MPSV jsou nadále v nečinnosti, neboť i když s prodlevou cca 7 měsíců byla dne 30.4.2014 předvolána k novému posouzení zdravotního stavu k LPK v Karlových Varech, přesto do dnešního dne žádné rozhodnutí ÚP neobdržela, i když od jednání LPS uplynulo více jak 30 dnů a navíc na základě doporučení Veřejné ochránkyně práv Mgr. Šabatové požádala MPSV o odškodnění v důsledku nečinnosti správního orgánu, to jí bylo zamítnuto a byla vyslovena pouze omluva; vzhledem k tomu, že se tato záležitost táhne již od 12.1.2012 a dosud není nikterak uzavřena, trvá na své žalobě.

Ústního jednání dne 2.7.2014 se žalobkyně ani žalovaný nezúčastnili.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. 18.9.2012*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. mimo jiné ve věcech sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu jsou stanoveny v § 6 odst. 1-3 zákona, kdy nárok na příspěvek na mobilitu (*dle § 7 výše příspěvku činí za kalendářní měsíc 400,-Kč*) má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu podle odstavce 1, s výjimkou podmínky opakovaného dopravování, musí být splněny po celý kalendářní měsíc. Splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

Dle § 8 odst. 1 a 2 zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči. Jestliže byl zdravotní

stav žadatele o příspěvek na mobilitu již posouzen pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, vychází krajská pobočka Úřadu práce při rozhodování o příspěvku na mobilitu z tohoto posudku. V ostatních případech požádá krajská pobočka Úřadu práce okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby a) *mobilita* i b) *orientace* a dle odst. 6 bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 505/2006 Sb.).

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV z důvodů shora uvedených. Zdejší soud vázaný právním názorem vysloveným NSS v jeho rozsudku ze dne 17.4.2014 shora citovaném rozhodl o zamítnutí žaloby (*výrok I. rozsudku*), když na rozdíl od zdejšího soudu NSS shledal posudek PK MPSV ze dne 20.8.2012 dostatečně srozumitelným a bez vnitřních rozporů, jehož závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy, proto nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2012 i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 10.7.2012, jak původně rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 25.7.2013.

Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o žalobě a žalovanému ohledně řízení o kasační stížnosti (*výrok II. rozsudku*), jelikož žalobkyně nebyla nakonec úspěšná a žalovaný na ně nemá právo ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 2. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně